

Jolanta Nogaj-Chachaj

Karmanowice, st. 35, gm. Wąwolnica,
woj. lubelskie, AZP 75-77/98

Informator Archeologiczny : badania 29, 15

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przy zmarłym natrafiono jedynie na niewielkie fragm. naczyńia kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej, leżące w okolicach miednicy.

Do czasu zakończenia badań i opracowania dokumentacja i materiały przechowywane będą w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Badania będą kontynuowane.

Karmanowice, st. 33, gm. Wąwolnica, woj. lubelskie patrz: wczesne średniowiecze

**Karmanowice, st. 35
gm. Wąwolnica, woj. lubelskie
AZP 75-77/98**

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
w Lublinie

Badania prowadziła dr Jolanta Nogaj-Chachaj. Finansowane przez Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Ósmy sezon badań. Cmentarzysko i osada kultury pucharów lejkowatych.

Tegoroczne prace wykopaliskowe prowadzone były na stoku wzniesienia, gdzie zlokalizowane jest cmentarzysko, oraz na kulminacji garbu, gdzie w trakcie badań powierzchniowych rozpoznano ślady wskazujące na istnienie osady. W obecnym sezonie przekopano 124 m² powierzchni cmentarzyska i ok. 31 m² na obszarze osady (łącznie 155 m²).

W obrębie cmentarzyska odkryto 2 groby (nr 50/95 i 51/95). Natomiast na szczycie wzniesienia natrafiono na duży obiekt, przypuszczalnie o charakterze mieszkalnym (I/95), oraz na 3 jamy o charakterze gospodarczym.

Grób 50/95 zachował się w dobrym stanie. Miał on wymiary 320 x 190 cm i zorientowany był osią dłuższą wzdłuż kierunku północ-południe. Na dnie komory grobowej odkryto szkielet dorosłego osobnika, ułożonego w pozycji wyprostowanej na wznak, głową skierowanego na południe, a twarzą ku zachodowi. Przy stopach zmarłego znajdowała się amfora, a na wysokości obojczyka flaszka z kryzą. Obok złożony został szyćlet kościany. Przy flaszki z kryzą natrafiono na krzemienno romb, a w żuchwie zmarłego tkwiło ostrze wykonane z krzemienia czekoladowego. W tym samym grobie, na identycznym poziomie co szkielet dorosłego osobnika, odkryto pod zachodnią obstawą kamienną mocno przepalone szczątki młodocianego osobnika. Przepalone kości przemieszane były z fragm. zwęglonego drewna (pobrano próbę na C₁₄). Wszystko wskazuje na to, że kremacji zwłok dziecka? dokonano poza obrębem opisywanej komory grobowej.

Grób 51/95 miał obudowę z bruku wapiennego i zorientowany był osią dłuższą również wzdłuż linii północ-południe. Pogrzebano w nim dziecko w pozycji wyprostowanej na wznak, głową skierowane na północ i twarzą na zachód. Szkielet był bardzo zniszczony. Grób nie posiadał wyposażenia.

Odkryty na szczycie wzniesienia obiekt pełnił przypuszczalnie funkcje mieszkalne. Miał on wymiary 600 x 400 cm i głębokość ok. 130 cm. Odkryto w nim ok. 1000 fragm. ceramiki kultury pucharów lejkowatych oraz liczne fragm. narzędzi krzemienno- i granitowe żarna wraz z rozcieraczem. Obiektowi towarzyszyły 3 jamy o charakterze gospodarczym, których eksploracja zostanie przeprowadzona w roku przyszłym.

Materiały oraz dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Badania będą kontynuowane.